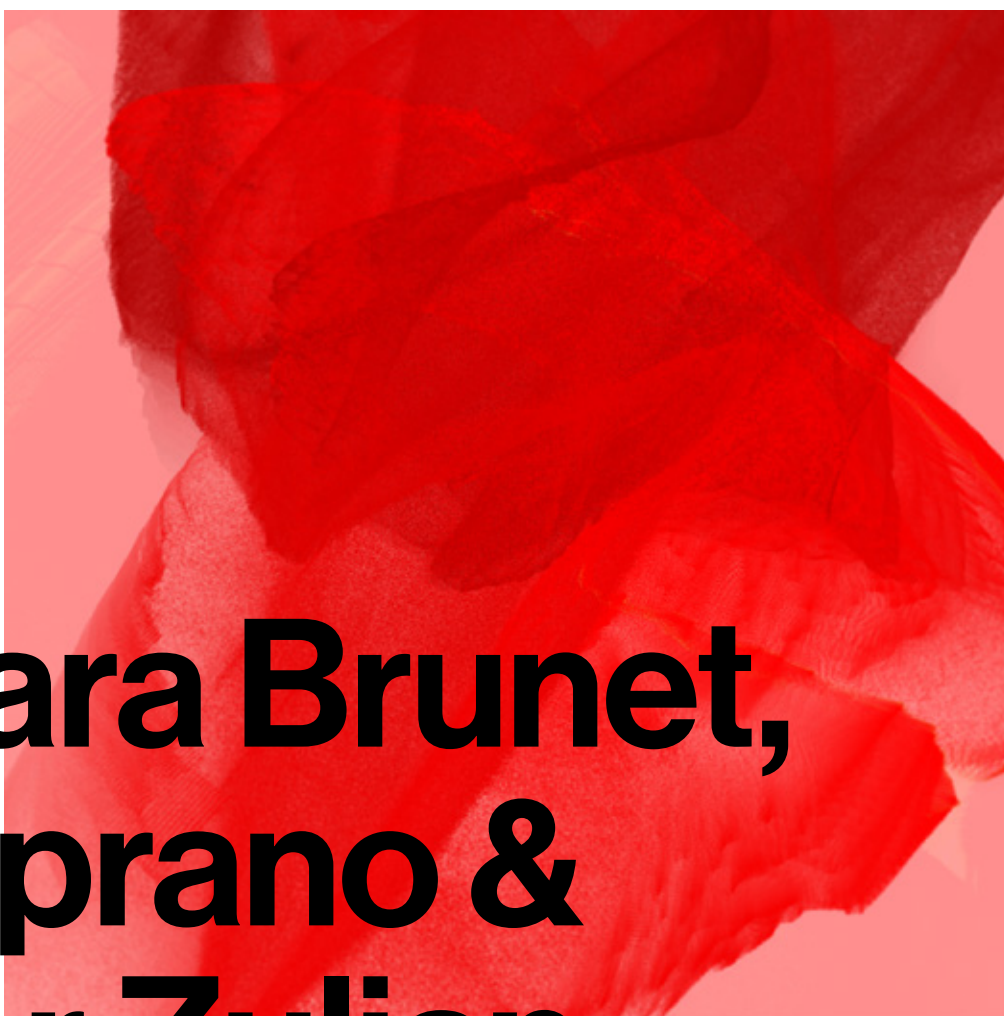

**46
FESTIVAL
DE
TORROELLA**

**21.08.26
22.30 H.
ESGLÉSIA DE
SANT GENÍS**

**Clara Brunet,
soprano &
Bor Zuljan,
orfarion**

**L'AMOR
TAMBÉ
DEIXA
RASTRE**

PROGRAMA

Mr Dowland's Dream

BOR ZULJAN (n. 1987)

BoPraeludium (instrumental)

JOHN DOWLAND (1563-1626)

Come, Ye Heavy States of Night

A Dream (instrumental)

ROBERT JOHNSON (ca. 1583-1633)

Care-Charming Sleep

BOR ZULJAN

A Fancy (instrumental)

JOHN DOWLAND

Go Nightly Cares

Mr. Dowland's Midnight / Tis Now Dead Night

Pavana Johan Douland (instrumental)

BOR ZULJAN

Midnight (instrumental)

PETER WARLOCK (1894-1930)

Sleep

WILLIAM WALTON (1902-1983)

Bagatelle núm. 2 (instrumental)

BOR ZULJAN

Respiration (instrumental)

PINK FLOYD

Breathe (In the Air)

JOHN DOWLAND

In Darkness Let Me Dwell

BOR ZULJAN

Darkness, improvisació sobre un poema de Lord Byron

JOHN DOWLAND

Come Heavy Sleep

El concert inclou parts recitades en les peces que no són cantades.

Durada aproximada **70 minuts sense pausa**

Clara Brunet soprano

Bor Zuljan orfaron

MR DOWLAND'S DREAM: LA NIT I LES PASSIONS DE L'ÀNIMA

La nit, reialme de foscor i silenci, ha esdevingut un mirall en el qual la humanitat reflecteix les pors més profundes, els desitjos inconfessables i els somnis que ens defineixen. En el pas del segle XVI al XVII, l'Europa de transició del Renaixement al Barroc va viure el naixement de la necessitat d'expressar els *afetti*. Fins i tot, René Descartes va dedicar a aquest tema el seu darrer llibre, *Les Passions de l'âme*, publicat el 1649.

Un d'aquests afectes és la malenconia. Lluny de ser un simple estat de tristesa, la malenconia era vista com una font de lucidesa artística, un estat de gràcia en la foscor en el qual s'engendrava la bellesa més pura. I si hi ha un nom indissociable d'aquest culte a l'ombra i a la malenconia és el de John Dowland (1563–1626). *Semper Dowland, semper dolens* és el títol autodescriptiu d'una de les seves pavanès.

Els músics ens situen quan es fa de nit, moment en què Dowland, incapaç de dormir, busca el consol del seu instrument fidel. És aleshores quan els poetes Orfeu i Arió es desperten de la foscor i se l'emporten en un somni visionari cap a un món de nous sons.

D'aquesta premissa parteix el programa que avui ens presenten la soprano Clara Brunet i l'interpret d'orfarion Bor Zuljan, titulat *Mr Dowland's Dream (El somni de Mr. Dowland)*. Som davant d'una proposta que va més enllà d'un concert; és un viatge oníric, una dramàturgia sonora que s'endinsa en els plecs de la nit i dels somnis.

Els músics ens situen quan es fa de nit, moment en què Dowland, incapaç de dormir, busca el consol del seu instrument fidel. És aleshores quan els poetes Orfeu i Arió es desperten de la foscor i se l'emporten en un somni visionari cap a un món de nous sons. D'aquesta manera i a través d'un diàleg íntim entre la veu i les cordes del singular orfarion, els intèrprets tracen un pont *visionari* invisible que connecta el Renaixement tardà amb la música dels segles xx i xxi.

L'orfarion, germà del llaüt i del cistre, amb cordes metàl·liques i una sonoritat gairebé mística, va ser popular a l'Anglaterra dels segles xvi i xvii. Visualment, crida l'atenció la seva forma ovalada irregular i els seus trasts disposats

en diagonal. També destaca el timbre intimista, ressonant i ple de matisos, ideal per a la música dels temps de Shakespeare.

El concert s'obre amb un *Praeludium* instrumental del mateix Bor Zuljan que ens prepara per a la cèlebre invocació de Dowland, *Come, Ye Heavy States of Night (Veniu, ombres feixugues de la nit)*. Aquí, el son esdevé un bàlsam, un refugi de les penes de la vigília. Aquesta dualitat entre el turment i el repòs esdevé el motor de la vetllada. Obres com *Care-Charming Sleep* de Robert Johnson (contemporani de Shakespeare) o la colpidora *Go Nightly Cares* de Dowland ens recorden que la nit és el territori on l'ànima es despulla.

El repertori instrumental actua com el teixit oníric que uneix les diferents *lute-songs* (o potser hauríem de dir *orphanion-songs*?). Precisament l'orfarion es converteix en una màquina del temps que va entrellaçant peces clàssiques com *Mr. Dowland's Midnight* o la *Pavana Johan Douland* amb creacions extemporànies, com *Sleep* (1922) de Peter Warlock, un compositor profundament influït per la música elisabetiana. També s'hi afegeix William Walton, que va escriure la seva *Bagatel·la núm. 2* (1971) original per a guitarra, *Breathe (In the Air)* enregistrat entre 1972 i 1973 pel grup Pink Floyd o les obres pròpies de Bor Zuljan. Aquests fils de peces de temps més propers o directament contemporanis, no trenquen l'atmosfera original de Dowland, sinó que demostren la immortalitat d'aquell llenguatge a través del temps: la malenconia de Dowland continua viva, només canvia de vestit.

El somni visionari d'un món de nous sons ens porta, al final de l'itinerari, cap al cor de les tenebres. *In Darkness Let Me Dwell (Deixa'm viure en la foscor)* és, sens dubte, una de les obres mestres de Dowland i una de les peces més desoladores de la història de la música que ens submergeix en un buit gairebé existencial, que es prolonga i s'amplifica en *Darkness*, una improvisació basada en el colpidor poema apocalíptic de Lord Byron.

Tanmateix, la nit no és eterna. Com tot cicle, el viatge necessita una resolució, un retorn a l'inici. El concert es clou amb *Come Heavy Sleep (Vine a dormir profundament)*, una de les cançons més estimades de Dowland. Aquí, el son ja no és una condemna a la foscor, sinó una promesa de pau, un petó que tanca els ulls cansats per permetre'ns, finalment, despertar-nos de nou.

Assegureu-vos de tancar els ulls i deixeu-vos portar per aquest somni. La nit tot just comença.

Joan Vives

FESTIVAL DE TORROELLA FES-TE'N SOCI/SÒCIA

Si t'agrada la música...
fes-te soci i sòcia del Festival de
Torroella de Montgrí i tindreu molts
avantatges:

L'entrada gratuïta al concert inaugural i
a concerts triats per l'organització dels
Festivals.

El 25% de descompte en el preu de
les entrades de la resta dels concerts
del Festival de Torroella de Montgrí i al
Brots Empordà.

Preferència en la compra d'entrades,
abans que es posin a la venda per al
públic en general.

Invitació per assistir
a la Festa del Soci.

Assistència i descomptes
a sortides culturals i al Club
de Clàssica.

L'entrada gratuïta a tots els concerts
de música de cambra del Cicle de
Concerts de Tardor-Hivern.

Informació prèvia de totes les activitats
que organitza Joventuts Musicals de
Torroella de Montgrí.

Col·laborem amb:

QUOTA ANUAL: 60€

Per a qualsevol dubte i més informació:

Festival de Torroella de Montgrí
Convent dels Agustins. Apartat de correus 70
17257 Torroella de Montgrí
Tel +34 972 76 06 05
info@festivaldetorroella.cat

JM Torroella de Montgrí

CLARA BRUNET, SOPRANO

La carrera artística de Clara Brunet es va forjar quan era jove a través del treball coral, amb actuacions amb el cor femení Sant Esteve i amb el conjunt de música antiga O Vos Omnes. Aquestes experiències la van arrelar en el repertori renaixentista i barroc, alhora que la van introduir en el cant coral professional. Ha construït una carrera singular en el món de la música antiga, ja que combina interpretacions historicistes, col·laboracions en música de cambra i una programació experimental que l'ha portat als principals escenaris europeus i a participar en projectes contemporanis de gèneres diversos.

Nascuda el 1993 a la Selva del Camp, Brunet es va sentir atreta per la música gràcies a la seva família i a la vida musical local, i va començar els estudis formals abans de centrar-se seriosament en la música antiga. Un moment decisiu va arribar quan una classe magistral amb el clavecinista Nicolau de Figueiredo la va portar a la Schola Cantorum Basiliensis, a Suïssa, on va començar els seus estudis a 19 anys. Aquest trasllat va resultar fonamental, ja que la va situar en un dels principals centres d'Europa per a la interpretació de música antiga i va donar forma a la seva carrera.

Quan encara era estudiant, Brunet va començar a actuar professionalment en projectes amb importants figures de la música antiga, com ara Jordi Savall, una fita important que la va introduir en els circuits de concerts europeus de primera línia. Aquestes col·laboracions, juntament amb la seva participació en conjunts com La Cetra Basel, van consolidar la seva reputació a mitjan dècada del 2010 com una jove especialista emergent en repertori renaixentista i barroc. Les actuacions durant aquest període la van portar a actuar en escenaris de primer nivell, com ara el Palau de Versalles, una aparició que ella mateixa ha citat com una experiència definidora.

El seu perfil artístic es va ampliar a finals de la dècada del 2010 a través de recitals i col·laboracions de cambra, particularment amb el llautista Bor Zuljan. Fruit d'aquesta col·laboració va néixer el projecte *Mr Dowland's Dream*, que es va presentar a principis de la dècada del 2020, centrat en la música de John Dowland però concebut amb una sensibilitat dramàtica contemporània. El projecte va marcar una projecció significativa de la trajectòria de Brunet, ja que va passar d'una interpretació de base històrica cap a una de més conceptual. El projecte va agafar la seva forma definitiva amb la publicació de l'àlbum el 2026.

El seu interès creixent per travessar fronteres estilístiques l'ha portat a oferir interpretacions de Monteverdi i Purcell alhora que incorpora la improvisació i l'electrònica. El 2025, va desenvolupar un nou projecte amb Zuljan que posava en diàleg la música antiga amb el so electrònic. Aquell treball va marcar una nova fase en la seva carrera, que s'estenia més enllà de la interpretació especialitzada de música antiga cap a la creació interdisciplinària. Al mateix temps, Brunet ha continuat consolidant la seva carrera com a solista de concerts. Les interpretacions del *Rèquiem* de Mozart i d'altres obres sacres segueixen formant part del seu repertori, mentre que les aparicions en festivals i les col·laboracions amb conjunts com Graindelavoix i O Vos Omnes han reforçat el seu vincle amb les tradicions vocals antigues.

Clara Brunet debuta al Festival de Torroella

BOR ZULJAN, ORFARION

Bor Zuljan participa activament en diversos gèneres musicals i toca nombrosos instruments de corda polsada, tant antics com moderns i tradicionals. Qualificat com el «Revolucionari del llaüt» (*Le Soir*), redescobreix instruments, sons i tècniques oblidats i amplia constantment el seu ventall de possibilitats.

Actua internacionalment com a solista i amb diversos conjunts, com ara Douce Mémoire, Phaedrus, Tasto Solo, Graindelavoix, L'Achéron, Vox Luminis, Il Giardino Armonico i Vortex. També ha actuat amb Marco Ambrosini, Golfam Khayam i Haleh Seifzadeh, amb els germans Teofilović, en duo amb Dušan Bogdanović i Romain Bockler (Dulces Exuviae), i també amb el seu conjunt, La Lyra.

Des del 2011, és el director artístic del festival de música antiga Flores Musicae a Eslovènia. El 2013, l'Institut Eslovè de Musicologia va publicar la seva edició crítica de les obres per a llaüt de Giacomo Gorzanis, compositor a qui va dedicar el primer àlbum de La Lyra *Gorzanis - La barca del mio amore* amb el cantant Pino De Vittorio (Arcana - Outhere Music, 2018). El 2019, va iniciar una sèrie d'àlbums per al segell Ricercar (Outhere Music): *Josquin - Adieu mes amours*, el primer CD del duo Dulces Exuviae que va ser molt ben rebut per la crítica especialitzada; l'any següent, el seu primer àlbum en solitari, *Dowland - A Fancy*, va guanyar el prestigiós Diapason d'Or del 2020, el Choc de Classica i el Gramophone Editor's Choice; el 2022 va publicar *Gesualdo - Il liuto del Principe* (Diapason d'Or, CHOC de Classica, etc.). El 2023 va editar *Every night*, del duo Dulces Exuviae, amb el mateix segell (Àlbum del mes de la revista *Gramophone*, premi Diapason d'Or, etc.). El seu darrer àlbum, *Orpheus' Lute - Improvisation and Wonder in Humanist Italy*, acaba de ser publicat amb el mateix segell i ha guanyat el Diapason d'Or i el premi Choc de Classica.

Després de completar els estudis de música clàssica i jazz al Conservatori de Ljubljana, va continuar el seu viatge musical amb Aniello Desiderio a Coblença (Alemanya). El 2007, es va traslladar a Ginebra per estudiar a la Universitat de Música de Ginebra (HEM), on va cursar un màster en guitarra clàssica i llaüt (amb Dušan Bogdanović i Jonathan Rubin), un màster especialitzat en música medieval i un màster en pedagogia. Des del 2011, dirigeix com a assistent el projecte de recerca *Ricercar una fantasia* (*Investigar una fantasia*) de la Haute École Spécialisée de Suisse occidentale, HES-SO, centrat en la improvisació de fantasies amb llaüt al segle XVI. També està cursant estudis de doctorat vinculats a aquest projecte al Centre d'Estudis Avançats del Renaixement de Tours (França).

Imparteix regularment conferències i classes magistrals en institucions prestigioses com la Schola Cantorum Basiliensis, la Fondazione Giorgio Cini de Venècia, el Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse de Lió i la Haute École de Musique de Ginebra.

Bor Zuljan debuta al Festival de Torroella.

LLETRES

Twilight: The fire of purification

'Tis dusk once more, and stillness deep
Wraps the world in slumber's keep.
In crimson, amber, ash, and rose,
Twilight's sacred silence grows.

The breeze doth hum a lost refrain,
A ghostly, half-remembered strain.
The birds fall mute, as if they know
Some omen rides the wind's soft blow.

Bathed in candle-glow he stirreth,
Sleepless, restless, lost in sigh.
Dowland draws forth his orpharion
To invoke Night with a cry!

JOHN DOWLAND (1563-1626) *Come, Ye Heavy States of Night*

Come, ye heavy states of night!
Do my father's spirit right.
Soundings baleful let me borrow
burthening my song with sorrow.
Come sorrow, come!
Her eyes that sing
By thee are turned into springs

Come, you virgins of the night
That in dirges sad delight
Choir my anthems, I do borrow
Gold nor pearl, but sounds of sorrow.
Come sorrow, come!
Her eyes that sing
By thee are turned into springs

The wait makes time and space grow dense,
Each breath a hush, each thought suspense.
His fingers subtly caress
The tender, childlike toes of Rest.

In time and from the silver strings
There conjures forth one crowned in beams:
Fair Orpheus comes and softly sings
Of Sleep, and all his veiled dreams.

Crepuscle: el foc purificador

És capvespre un cop més, i la profunda quietud
Embolcalla el món amb la manta del son.
Tintat de carmesí, ambre, cendra i rosa
El sagrat silenci del crepuscle creix.

La brisa xiuxiueja una melodia perduda,
Un refrany fantasmagòric, mig oblidat.
Els ocells queden muts, com si sabessin
Que un averany cavalca l'alè suau del vent.

Banyat en llum d'espelma, es neguiteja,
Sense son, sense descans, perdut en sospirs.
En Dowland pren el seu orfarion
Per invocar la Nit amb un crit!

JOHN DOWLAND (1563-1626) *Come, Ye Heavy States of Night*

Veniu, pesats estats de la nit!
Feu justícia a l'esperit del meu pare.
Presteu-me sons amenaçadors
Per omplir de dol la meva cançó.
Vine, dol, vine;
Els seus ulls cantaires
Transformaràs en fonts.

Veniu, verges de la nit,
que, amb la trista delícia d'aquestes cançons fúnebres,
canteu els meus himnes. No us demano
ni or ni perles, sinó sons de dol.
Vine, dol, vine;
Els seus ulls cantaires
Transformaràs en fonts.

L'espera torna densos l'espai i el temps
Cada sospir un silenci, cada pensament suspens.
Els seus dits acaronen subtilment
Del Son els tendres peuets de nen.

Amb el temps i de les cordes de plata
Conjura algú coronat de raigs de llum:
El bon Orfeu apareix i dolçament canta
Sobre el son i tots els seus somnis velats.

ROBERT JOHNSON (ca. 1583-1633)

Care-Charming Sleep

Care-charming Sleep, thou easer of all woes,
Brother to Death, sweetly thyself dispose
On this afflicted prince; fall like a cloud
In gentle showers; give nothing that is loud
Or painful to his slumbers; but easy, sweet,
And as a purling stream, thou son of Night,
Pass by his troubled senses; sing his pain,
Like hollow murmuring wind or silver rain;
Into this prince gently, oh gently slide,
And kiss him into slumber like a bride.

After such a guarding spell
cast by Orpheus' graceful tale,
To poor Master Dowland's aid
Cometh now a bold parade.

Straight form Lesbos doth appear
Famed Arion on his steed,
Swift he charges with his lyre
to make nightly cares retire.

JOHN DOWLAND

Go Nightly Cares

Go nightly cares, the enemy to rest,
Forbear awhile to vex my grieved sprite,
So long your weight hath lain upon my breast,
That lo I live of life bereaved quite,
Oh give me time to draw my weary breath,
Or let me die, as I desire the death.
Welcome sweet death, Oh life, no life, ah hell,
Then thus, and thus I bid the world farewell.

False world farewell, the enemy to rest,
Now do thy worst, I do not weigh thy spite:
Free from thy cares I live for ever blest,
Enjoying peace and heav'nly true delight
Delight, whom woes nor sorrows shall amate,
Nor fears nor tears disturb her happy state.
And thus I leave thy hopes, thy joys untrue,
And thus, and thus vain world again adieu.

Night: The shades of Death

As the noble fight doth cease,
All around them, Silence falls;
Cares and joys alike it thralls
In Night's deepest, darkest peace.

JOHN DOWLAND

Tis Now Dead Night

'Tis now dead night, and not a light on earth,
Or star in heaven, doth shine:
Let now a mother mourn the noblest birth
That ever was both mortal and divine.
O sweetness peerless! more than human grace!
O flowery beauty! O untimely death!

ROBERT JOHNSON (ca. 1583-1633)

Care-Charming Sleep

Son encantador, consol de tota pena,
germà de la Mort, deixa't anar dolçament
en aquest príncep afligit; cau com un núvol
En pluges suaus; no li donis res de fort
O dolorós mentre dorm; sinó lleuger, dolç,
I com un rierol murmurant, oh fill de la Nit,
Passa pels seus sentits turmentats; canta el seu dolor,
com un vent buit i murmurant o una pluja d'argent;
Cap aquest príncep llisca suaument, oh suaument,
i besa'l fins que s'adormi com una núvia.

Després d'un encanteri tan protector
llançat per l'elegant relat d'Orfeu,
a socórrer el pobre mestre Dowland
ara arriba una comitiva intrèpida.

De sobte, de Lesbos apareix
el famós Arion sobre el seu cavall,
i amb la seva lira carrega ràpidament
per fer fugir les penes nocturnes.

JOHN DOWLAND

Go Nightly Cares

Fora, preocupacions nocturnes, enemigues del descans,
Deixeu de turmentar el meu esperit afligit una estona,
Tant de temps ha pesat el vostre pes sobre el meu pit,
Que vet aquí que visc completament despulat de vida.
Oh, doneu-me temps de recuperar el meu alè cansat,
O deixeu-me morir, ja que la mort és el que desitjo.
Benvinguda, mort dolça; oh vida, no vida, ai, infern!
Aleshores, així, dic adeu al món.

Adeu, món fals, enemic del descans;
Fes el teu pitjor, que el teu odi no m'importa:
Lliure de les teves cures, visc eternament beneït,
Gaudint de la pau i del veritable gaudi celestial.
Gaudi, que ni els mals ni les penes no poden empal·lidir,
Ni pors ni llàgrimes turmenten el seu estat feliç.
I així deixo les teves esperances, les teves joies falses,
I així, món vanitós, adeu de nou.

Nit: els tons de la Mort

Quan la noble lluita s'acaba,
El Silenci cau al seu voltant;
Subjuga per igual les penes i les joies
En la més fonda i fosca pau de la Nit.

JOHN DOWLAND

Tis Now Dead Night

És ara plena nit i ni un sol llum a la terra,
Ni una estrella al cel, no brilla:
Que una mare plori ara el naixement més noble
Que mai fou alhora mortal i diví.
Oh dolçor sens igual! Gràcia més que humana!
Oh bellesa florida! Oh mort prematura!

Now, Music, fill this place
With thy most doleful breath:
O singing, wail a fate more truly funeral,
Than when with all his sons the sire of Troy did fall.

There had never been a night so dark.

...

Between sleep and wake, finally a crack.

PETER WARLOCK (1894-1930)

Sleep

Come, Sleep, and with thy sweet deceiving
Lock me in delight awhile;
Let some pleasing dreams beguile
All my fancies, that from thence
They may feel an influence
All my powers of care bereaving.

Though but a shadow, but a sliding,
Let me know some little joy!
We that suffer long annoy
Are contented with a thought
Through an idle fancy wrought:
O let my joys have some abiding!

Finally Sleep

What seems Death is but the doorway
To a strange and newborn Life
Watery shapes build formations
behind those exhausted eyes

They feel fresh and young and airy
playing race and hide and seek
as they dance this dance they're dancing
while a tear falls down the cheek

Dawn: The colors of rebirth

What is this place?
How did I get here?
What is this
and what is I?
What should One do?

PINK FLOYD

Breathe (In the Air)

Breathe, breathe in the air
Don't be afraid to care
Leave, but don't leave me
Look around, choose your own ground

For long you live and high you fly
Smiles you'll give and tears you'll cry
And all you touch and all you see
Is all your life will ever be

Ara, Música, omple aquest lloc amb el teu alè més dolorós:
Oh cant, plora un destí més veritablement fúnebre,
Que quan amb tots els seus fills el pare de Troia va caure.

No hi havia hagut mai un nit tant fosca.

...

Entre el son i la vetlla, per fi, una escletxa

PETER WARLOCK (1894-1930)

Sleep

Vine, Son, i amb el teu dolç engany
Deixa'm un instant en el plaer;
Deixa que alguns somnis plàcids sedueixin
Tots els meus pensaments, perquè d'aquesta
manera sentin una influència
Que prengui tot poder a la meva angoixa.

Tot i que sigui només una ombra, un lliscar,
Deixa'm conèixer una mica de joia!
Els que patim una llarga aflicció,
Ens conformem amb un pensament
Teixit per una vana fantasia:
Oh, que les meves joies durin una mica!

Per fi, dormir.

El que sembla la Mort és només la porta
Cap a una Vida estranya i acabada de néixer
Formes aquoses construeixen formacions
darrere d'aquells ulls esgotats

Se senten fresques, joves i lleugeres
jugant a curses i a l'amagatall
mentre ballen aquesta dansa que ballen
i una llàgrima llisca per la galta

Alba: els colors del renaixement

Què és aquest lloc?
Com he arribat aquí?
Què és això
I què sóc jo?
Què s'ha de fer?

PINK FLOYD

Breathe (In the Air)

Respira, respira l'aire
No tinguis por de cuidar
Marxa, però no em deixis
Mira al teu voltant, tria el teu propi terreny.

Viuràs molt i volaràs ben alt
Donaràs somriures i vessaràs llàgrimes
I tot el que toquis i tot el que vegis
Serà tota la teva vida que mai tindràs.

Run, rabbit, run
Dig that hole, forget the sun
And when, at last, the work is done
Don't sit down, it's time to dig another one

For long you live and high you fly
But only if you ride the tide
Balanced on the biggest wave
You race towards an early grave

JOHN DOWLAND

In Darkness Let Me Dwell

In darkness let me dwell, the ground shall sorrow be,
The roof despair to bar all cheerful light from me,
The walls of marble black that moisten'd still shall weep,
My music hellish jarring sounds, to banish friendly sleep.
Thus wedded to my woes, and bedded to my tomb,
O, let me living die, till death do come.

Just
Trust
Open your eyes

GEORGE GORDON BYRON - LORD BYRON (1788-1824)

Darkness

I had a dream, which was not all a dream.
The bright sun was extinguish'd, and the stars
Did wander darkling in the eternal space,
Rayless, and pathless, and the icy earth
Swung blind and blackening in the moonless air;
Morn came and went – and came, and brought no day,
And men forgot their passions in the dread
Of this their desolation; and all hearts
Were chill'd into a selfish prayer for light:
And they did live by watchfires – and the thrones,
The palaces of crowned kings – the huts,
The habitations of all things which dwell,
Were burnt for beacons; cities were consum'd,
And men were gather'd round their blazing homes
To look once more into each other's face;
Happy were those who dwelt within the eye
Of the volcanos, and their mountain-torch:
A fearful hope was all the world contain'd;
Forests were set on fire – but hour by hour
They fell and faded – and the crackling trunks
Extinguish'd with a crash – and all was black.
[...]

The world was void,
The populous and the powerful was a lump,
Seasonless, herbless, treeless, manless, lifeless –
A lump of death – a chaos of hard clay.
The rivers, lakes and ocean all stood still,
And nothing stirr'd within their silent depths;
Ships sailorless lay rotting on the sea,
And their masts fell down piecemeal: as they dropp'd
They slept on the abyss without a surge –
The waves were dead; the tides were in their grave,

Corre conill, corre
Cava aquest forat, oblida el sol
I quan, finalment, la feina estigui feta
No t'asseguis, és temps de cavar-ne un altre.

Viuràs molt i volaràs ben alt
Però si cavalques la marea
Equilibrant l'onada més gran
Aniràs aviat a la tomba

JOHN DOWLAND

In Darkness Let Me Dwell

En la foscor romandré; el terra serà dolor,
el sostre serà desesperança, per allunyar tota llum alegre de mi;
les parets de marbre negre, que encara humides, ploraran;
la meva música, sons infernals, per desterrar la son acollidora.
Així, casat amb les meves afliccions, i ajagut al meu sepulcre,
oh, deixa'm viure moribund, fins que arribi la mort

Només
Confia
Obre els ulls

GEORGE GORDON BYRON - LORD BYRON (1788-1824)

Darkness

Vaig tenir un somni, que no era del tot un somni.
El brillant sol s'apagava i els astres
vagarejaven i s'apagaven per l'espai etern,
sense rajos, sense camins i la glaçada terra
oscil·lava cega i s'enfosquia a l'aire sense lluna;
el matí arribà i se n'anà, i arribà i no portà amb ell el dia,
i els homes oblidaren les seves passions davant del terror
d'aquesta desolació; i tots els cors
es congelaren en una pregària egoista per la llum;
i visqueren al costat de les fogueres – i els trons,
els palaus dels reis coronats – les cabanes,
els habitatges de totes les coses que habitaven
foren cremades als fogons; les ciutats es consumiren
i els homes es reuniren al voltant de les seves flamejants
cases
per veure's novament les cares els uns als altres;
feliços eren aquells que vivien dins de l'ull
dels volcans i la seva torxa muntanyosa:
una temerosa esperança era tot el que el món contenia;
es calà foc als boscos – però hora rere hora
anaren caient i apagant-se – i els crepitants troncs
s'extingiren amb un estrèpit, i tot va ser fosc.
[...]
El món era buit,
el populós i poderós era una massa,
sense estacions, sense herbes, sense arbres, sense homes,
sense vida
– una massa de mort – un caos d'argila dura.
Els rius, llacs i oceà es mantenien quietes,
i res es movia per les seves silencioses profunditats;
vaixells sense navegants jeien podrint-se en la mar,
i els seus pals queien a poc a poc: en caure
dormien en l'abisme sense cap agitació.
Les ones estaven mortes; les marees estaven en la seva tomba,

The moon, their mistress, had expir'd before;
The winds were wither'd in the stagnant air,
And the clouds perish'd; Darkness had no need
Of aid from them – She was the Universe.

JOHN DOWLAND
Come Heavy Sleep

Come, heavy sleep, the image of true death;
And close up these my weary weeping eyes:
Whose spring of tears doth stop my vital breath,
And tears my heart with sorrow's sigh-swoll'n cries:
Come and possess my tired thoughtworn soul,
That living dies, till thou on me be stole.

What is this journey that is our lives?
Searching a question to every answer
We are all in this together, aren't we?

Aren't we?

la lluna, el seu amant, havia mort abans;
els vents es van marcir en l'aire estancat,
i els núvols van perir; la Foscor no tenia necessitat
de la seva ajuda. Ella era l'Univers.

JOHN DOWLAND
Come Heavy Sleep

Vine, son profund, imatge de la veritable mort
I tanca aquests meus ulls cansats i plorosos
La font de llàgrimes dels quals atura el meu alè vital,
I m'esquinça el cor amb crits inflats de sospirs de dolor:
Vine i posseeix la meva ànima cansada i esgotada pels
pensaments,
Això que la vida mor, fins que em siguis robat.

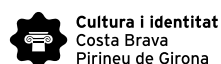
Quin és aquest viatge que són les nostres vides?
Buscant una pregunta per a cada resposta
Estem tots junts en això, oi?

Oi?

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2026

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

